

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 6 - 1958

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Hvordan
melder
italienerne?

I dette nummer bl. a.

Siden sist

Europamesterskapets
program

Musikken i kortene

Enklere spilleprover

Når motparten
spiller Vienna

Turneringsnytt

Eksperklubben

Red:

SIDEN SIST

Siden sist er William B. Herseth gått av som redaktør. Han har sittet ved roret i Norsk Bridgemagasin lengre enn noen annen, det er hele ti år siden han like før europamesterskapet i København i 1948 overtok ledelsen på kort varsel.

Det er ingen lett oppgave å overta etter W. B. Hans klare fremstillingsevne og gode analyser har skaffet ham mange bridgevenner i disse årene, venner som nok med sorg har notert seg at han ikke vil lede Magasinet mer. Men beslutningen hans er urokkelig, og derfor er det ikke annet å gjøre enn å takke for godt utført arbeid gjennom ti lange år. Takk skal du ha, William.

Europamesterskapet begynner nå å nærme seg med store skritt, og vi tenker de ikke har det lett de herrer som skal sørge for at alt klaffer som det skal og bør. Men kjenner vi dem rett, tror vi nok at alt vil forløpe på en god og tilfredsstillende måte. I mellomtiden skal vi gjenoppfriske noen gamle minner fra forrige gangen europamesterskapet ble arrangert i Norge. Det var i 1938, altså for nøyaktig 20 år siden.

Tilbake i 1938 var det daværende kaptein Johannes Brun, president i den internasjonale bridgeligaen, advokat Oluf Aall, president i Norsk Bridgeforbund, arkitekt Morten Wagle, forbundets sekretær, og turneringsleder Otto Krefring som tok de største løftene, godt sekundert av en rekke forskjellige personer vi ikke skal nevne, for ikke å glemme noen. Turneringen ble så vidt vi vet, utmerket arrangert og fikk rosende omtale over alt. Derimot var det en god del kritikk over selve turneringsformen (som var fastsatt av den internasjonale ligaens turneringskomite og altså ikke skyldtes arrangørene). Det var en tillempling av det kjente Monrads system i sjakk. Etter hver runde ble de to beste lagene satt sammen, likeledes nummer tre

og fire, og så videre. Når syv runder på 32 spill var ferdig, ble de fire beste lagene tatt ut til en finale, som ble spilt som serie med 64 spill i hver kamp.

Denne turneringsformen falt som nevnt ikke heldig ut. En av grunnene til at det ble misnøye, var at man risikerte å møte andre land flere ganger. Således lå Ungarn, turneringens vinnere, og Belgia på de to første plassene i hele den siste delen av utslagsrundene, og resultatet var at de møtte hverandre i tre kamper på rad! Det gikk ut over belgierne, som etter siste utslagsrunde falt helt ned på femteplassen og således i det hele tatt ikke kom med i finalen. Hadde det bare vært seks runder, ville laget vært nummer to.

En annen eiendommelighet med dette systemet, var at Norge fikk med to lag. Det var nødvendig med et jevnt antall lag, og siden elleve nasjoner meldte seg, fikk Norge II lov til å stille opp som det tolvte laget.

Norge I sluttet på tredje plassen i eliminasjonsrundene, og gikk til finalen sammen med Ungarn, Holland og England. Vårt lag tapte for Ungarn, men vant over Holland og England, og sluttet derfor på annenplassen, den beste plasseringen noe norsk lag har hatt i europamesterskapet. Laget besto av fem astraspillere, Rannik Halle og Leif Christiansen (som begge skal delta denne gangen også), Robert Larssen, Jens Magnusen og Rolf Abrahamsen. Disse fem ble supplert med Trygve Sommerfelt fra Forcingklubben. Alle de fem astraspillerne hadde sin internasjonale debut, mens Sommerfelt hadde vært med flere ganger tidligere.

Det norske annetlaget besto av E. og T. Andersen, OHF, Hjalmar og Sverre Blydt Grung, Bergens Bridgeklubb, og Ø. Finborud og V. Holm, Faresonen. Laget hadde for så vidt den samme vanskebjørne som belgierne at det var en runde for meget i eliminasjonsrundene, det lå på tredje-

Forts. side 12

Hvorledes melder italienerne?

Nå like før EM, hvor mange selvfølgelig skal være tilskuere ved de italienske verdensmestres bord, kan det ha sin interesse å se litt på hvordan de melder. Parene bruker to forskjellige systemer, og vi skal se litt på begge. Poengberegningen er Works, E-4, K-3, D-2 og kn -1 poeng.

Neapolitan Club-System

Dette systemet brukes av Chiaradia — D'Alelio og Forquet — Siniscalco. Åpningsmeldingene er:

En kløver — konvensjonell melding, krav for en runde. Viser minst 17 poeng og god fordeling.

En spar, hjerter eller ruter er naturlige meldinger.

En grand erstatter vanlig kløveråpning med 12—18 poeng og minst fem kløver. *To kløver* viser minst femkortfarge, styrken er ikke oppgitt.

To spar, hjerter og ruter minner om svake toåpninger, kravet er en sterk farge og ikke mer enn 12—13 poeng.

To grand viser en lang og sterk farge utenfor kløver.

Tre i farge viser også en langfarge, men ikke så stor styrke som til *to grand*. *Tre kløver* kan være en litt sterkere melding.

Svarhånden

melder på følgende måte:

Eter en kløver forteller han om styrken sin etter minnetoden. En konge er en kontroll og et ess er to kontroller. En ruter viser ingen kontroller, en hjerter viser en kontroll og så videre til to ruter, som viser fem kontroller. *To spar* og *hjerter* er fargeekte, uten kontroller. *To grand* viser seks kontroller.

Hvis det meldes i mellomhånden kommer svarhånden igjen på den samme måten, men nå viser den samme meldingen ofte flere kontroller. Etter en hjerter i mellomhånden viser således en spar en eller to kontroller, en grand viser tre kontroller og så videre.

Etter åpning med ett trekk i andre farger ser svarene mer normale ut. *To grand* og hopp til tre i åpningsfargen er ikke krav. NB! Hvis svarhånden andre gangen melder en høyere farge enn første gangen, behøver ikke den første fargen være ekte.

Etter åpning med en grand er to kløver en svak melding med minst to kort i fargen. *To ruter* er konvensjonell, åpneren skal melde to hjerter. Hva det nå enn skal være godt for.

Etter åpning med to kløver er to ruter en konvensjonell melding som viser samme styrken som til en negativ grand etter fargeåpning på ettrinnet. Hvis åpneren kommer igjen med *to grand*, viser han fire ruter ved siden av de fem kløverne.

Etter åpning med *to grand* er svarhånden forpliktet til å melde tre kløver for å la åpneren vise sin beste farge.

Defensive meldinger

En dobling er normalt opplysende. Svarene er etter Herbert.

En grand er en normal melding. Svarhånden melder etter Stayman.

To grand uten hopp er en opplysende dobling.

To grand som hoppmelding er en kunstig melding, makker er forpliktet til å melde tre kløver for å gi *to grand*-melderen anledning til å vise sin beste farge.

Spørremeldinger

Spørremeldingene brukes omtrent som Palmstrøms spørremeldinger, som ble lansert under krigen her hjemme. «Fargen over» viser ingen kontroll i spørrefargen, to farger over viser kongen eller singelton, tre farger over viser esset eller renons, og fire farger over viser esset og kongen. (Grand regnes i denne forbindelsen som «farge»). En gjentatt spørremelding etter negativt svar spør etter tredje kontroll. En gjentatt spørremelding etter positivt svar ber om nærmere spesifisering.

Roman System

brukes av Avarelli og Belladonna, og har følgende åpningsmeldinger:

En *klover* viser litt av hvert. (1) En balansert hånd med 12—16 poeng. (2) En balansert hånd med 21—25 poeng. (3) En hånd som er sterk nok til vanlig kravåpning etter Culbertson.

En *spår*, *hjerter* eller *ruter* viser minst firekortfarge, og er krav for en runde.

En *grand* viser 17—20 poeng og jevn fordeling.

To *klover* er en kunstig melding, krav for en runde, og viser fordelingen 4—4—4—1 eller 5—4—4—0.

To *ruter* viser minst 17 poeng, men samme fordeling som to *klover*.

To *spår* eller *hjerter* viser minst femkortfarge og dessuten fire *klover*.

To *grand* viser minst fem *ruter* og fire *klover*.

Tre og fire i farge er normale spørremeldinger. Puh, endelig en normal fargemelding.

Svarhånden

Svarhånden melder slik:

Etter en *klover* viser en *ruter* mindre enn 8—9 poeng, en *hjerter*, en *spår*, to *klover* eller to *ruter* viser 8—11 poeng og en meldbar farge, og to *grand* viser mer enn 16 poeng. Altså noe som minner om Vienna, med to *grand* i stedet for en.

Åpneren fortsetter slik: Med jevn fordeling og 12—16 poeng avgir han en farge- eller *grand*melding uten hopp. Dog melder

han etter svarhåndens to *grand* konvensjonelt slik: Tre *klover* viser 12—13 poeng, tre *ruter* 14 poeng, tre *hjerter* 15 poeng og tre *spår* 16 poeng.

Med jevn fordeling og 21—25 poeng hoppmelder åpneren i *grand*.

Med en kravåpning hopper åpneren i sin beste farge (som regel sin beste) og svarhånden forteller nå om trumfstøtten etter trinnetoden. Ett trinn høyere (to *spår* etter to *hjerter*, og så videre) viser singelton eller renons, to trinn høyere viser to eller tre småkort, tre trinn viser en ugardert honnør, fire trinn en gardert honnør, fem trinn fire småkort og seks trinn viser E-K-D i fargen.

Hvis åpneren senere melder en høyere farge, viser svarhånden trumftilpasningen også her på samme måten. Hvis åpneren kommer igjen med en lavere farge, er det en spørremelding.

Etter åpning med en *spår*, *hjerter* eller *ruter* viser svarhånden svakhet ved å melde fargen over. For øvrig er svarene etter samme prinsipp som etter åpning med en *klover*, en fargemelding uten hopp viser 9—11 poeng, en *grand* (forutsatt at det ikke ble åpnet med en *spår*) viser 12—16 poeng og to *grand* viser mer enn 16 poeng.

Hvis svarhånden melder kunstig i åpnerens annen farge (for eksempel en *spår* som avslag etter hjerteråpning) fortsetter åpneren med en *grand* for å vise denne andre fargen.

Hvis svarhånden hoppmelder i ny farge, er det en spørremelding. (Bortsett fra hoppmelding i den negative fargen, men det er jo noe vi kjenner fra Vienna).

Etter åpning med en *grand* kan svarhånden passe, men han kan også melde konvensjonelt to *klover* med en svak hånd. Åpneren er da forpliktet til å komme igjen med to *ruter*, hvoretter svarhånden viser fargen sin. Hvis svarhånden avgir en annen melding, forteller åpneren om hånden sin på følgende måte: Ett trinn viser minimums åpning uten trumfstøtte, to trinn over viser minimum og trumfstøtte, tre trinn viser maksimum uten trumfstøtte og fire trinn viser maksimum med trumfstøtte.

Etter åpning med to *klover* eller *ruter* viser svarhånden en svak hånd ved å melde sin

beste farge. Åpneren passer hvis det ikke er den fargen han er kort i, da melder han sin nærmeste farge. Hvis svarhånden melder to grand direkte etter åpningsmeldingen, spør han om hvilken farge singeltonen eller renonsen befinner seg i.

Etter åpning med to spar eller hjerter kan svarhånden be om nærmere spesifisering ved to grand. Åpneren fortsetter da slik:

Fargen gjentas for å vise minst seks kort. Tre grand viser fem kort både i åpningsfargen og i kløver. Tre ruter viser fem kort i åpningsfarge, fire kløver, tre ruter og singelton i den siste fargen, og tre i den umeldte edle fargen viser fem kort i åpningsfargen og tre i den andre edle fargen, videre en ruter og fire kløver. Tre kløver viser fem kort i åpningsfargen, fire kløver og to dobbeltoner.

Etter to grand (der som foran nevnt viser minst fem ruter og fire kløver) ber svarhånden med tre kløver om nærmere beskrivelse. Åpneren fortsetter slik: Tre ruter med fordelingen 5-4-2-2, tre hjerter eller spar viser tre kort i den meldte edle fargen og en singelton i den andre, tre

grand viser femkortfarge både i ruter og kløver, og fire kløver viser minst seks ruter.

Defensive meldinger

En opplysende dobling er normal, men svarene er ikke. Hvis svarhånden kan melde på ett- eller totrinn, viser han sin dårligste farge, men på et høyere trinn melder han fargeekte. Hvis tredjemann melder en ny farge og fjerdemann doubler, er det en opplysende dobling, som gir beskjed om lengde i begge de umeldte fargene.

En grand viser en sterkere hånd enn opplysende dobling, og to kløver er negativt svar.

Overmelding i motpartens farge er fargeekte.

Hoppmelding i ny farge viser en tøseter, den meldte fargen og den som ligger nærmest over (åpnerens farge unntatt). Hånden er ikke særlig sterk.

To grand med et hopp viser en sterk tøseter. Svarhånden kommer igjen med tre kløver (tre ruter hvis det ble åpnet med en kløver) og åpnerens neste melding viser hvilke farger han har. Tre grand viser de øvrige fargene (ikke åpningsfargen eller den

FORBUNDETS **EM** SKRIFT

Dette er en meget eksklusiv bok (112 sider) som forteller om NBF og vår deltagelse i Europamesterskapet gjennom 25 år med artikler, morsomme spill og interessant billedstoff.

Boken er trykt i et begrenset opplag. Den koster kr. 10,00 og kan bestilles ved henvendelse til forbundets kontor, postboks 1, Bryn

Europamesterskapets program

Forbundets generalsekretær, Bjorn Larsen, bridgens mest opptatte mann i disse dager.

Mandag 18. august går altså startskuddet i Europamesterskapet, som spilles i Oslo Handelsstands lokaler i Karl Johansgate. 18 nasjoner deltar i den åpne klassen, nemlig (etter det engelske alfabet) Østerrike, Belgia, Danmark, Egypt, Finland, Frankrike, Tyskland, England, Island, Italia, Irland, Libanon, Holland, Norge, Polen, Spania, Sverige og Sveits. I dameklassen deltar 11 nasjoner, nemlig Østerrike, Belgia, Danmark, Finland, Frankrike, Tyskland, England, Island, Irland, Norge og Sverige. Turneringen spilles hver dag fra mandag 18. til og med lørdag 30. august, med unntagelse av tirsdag 26. august, da det er lunch på Frognersteteren.

svarhånden har meldt) og tre spar eller hjerter viser vedkommende farge sammen med den svathånden har meldt i.

Øvrige regler

Prinsippene Canapé og reverse brukes mest mulig. Derfor blir som regel den annen meldte farge sterkere enn den første.

Ved avkast bruker man et kort med jevnt antall øyne for å gi beskjed om svakhet, og ujevnt antall for å vise styrke.

Mandag 18. august spilles en runde, som begynner kl. 18.30. De øvrige dagene begynnes med en halvrunde kl. 13.30, hvorefter en hel runde spilles fra kl. 19. Unntatt herfra er lørdag 23. august, da en halvrunde begynner kl. 10, neste halvrunde kl. 14 og så en hel runde om aftenen fra klokken 19.

Vi skal se litt på en del av lagoppstillingene. Først de lagene som skal forsvare de norske fargene, nemlig i den åpne klassen: Leif Christiansen, Ranik Halle, Leif Nielsen og Per Nielsen, alle fra Astra, Oslo, og Roy Johansen og Reidar Larsen fra Sandefjord Bridgeklubb. Lagkaptein er Otto Berggrav. I dameklassen spiller: Solveigh Bergh, Reidun Dillerud, Ingrid Farup, Randi Herseth, Inger Johanne Isachsen og Aslaug Ramn Johansen, alle fra KNA, Oslo. Lagkaptein er Ambjørg Amundsen.

De «fire store» i de siste mesterskapene har vært Italia, England, Frankrike og Østerrike. Disse stiller med:

Italia: Åpen klasse: D'Alerio, Avarelli, Belladonna, Chiaradia, Forquet og Siniscalco, altså siste års verdensmestre. Ikke lag i dameklassen.

England: Åpen klasse: Harrison-Gray, Reese, Shapiro, J. Sharples, R. Sharples og Truscot. De tre første er gjentatte ganger europamestere, Reese og Shapiro også verdensmestere. Dameklassen: Fruene Fleming, Gordon og van Rees, og frk. D. Shanahan.

Frankrike: Åpen klasse: Bacherich, Ghestem, Jais, Pariente, Svarc og Trezel. Dameklassen: Fruene Alexandre, Bedin,

Rusinows konvensjon brukes i utspill, altså damen fra K-D og knekten fra D-kn.

Dette var altså en liten smakebit på hva italienerne har å by på. Enkelte ganger ser det svært så forståelig ut, andre ganger er det rene kinesisk, for ikke å si italiensk, men systemene har klart å erobre to verdensmesterskap og flere europamesterskap, så helt borte i veggene er det neppe.

Bigard, Bouchtoif, Devries og Martin. Europamestre i begge klasser.

Østerrike: Åpen klasse: Eisler, Gluttig, Hauf, Kraus, Vieltorf og Vogelsang. Dameklassen: Fruene Berman, Gernt, Godina og Kotrnach. Schneider mangler i åpen klasse. Synd, for det er en spiller det er verdt å se på.

Våre nordiske venner stiller med:

Danmark: Åpen klasse: Aage Petersen med frue (Vibeke), C. Pålsson, H. W. Schultz, Sparre-Andersen og Trelde. Dameklassen, som i høy grad er med blant de store: Otti Damm, Annelise Faber, Rigmor Frænckel, Gerda Ljungberg og Miss Nyholm. holm.

Finnland: Åpen klasse: Itäinen, Lohivesi, A. Pasanen, E. Pasanen, Skurnik og Stromer. Dameklassen: Fruene Hackman, Standart-skjöld, Zetterström og frk. Vuorinen.

Sverige: Åpen klasse: Magnus Andersson, Gunnar Anulf, N. O. Lilliehöök, Ingvar Lundell, Henry Sundberg og Jan Wohlin. Dameklassen: Eva Järpner, Inga-Lisa Larsson, Maj Rex, Rut Segander, Siv Zachrisson og Karin Warmark.

Hvilke land går så av med titlene? Ja, det er noe vi ikke burde innlate oss på å tippe, av erfaring vet vi hvor dårlig det pleier å slå til, og når vi begir oss ut på glattisen, er det fordi leserne skal få se hvor lite redaktøren vet om bridge.

I den åpne klassen ser Italia ut til å være den største favoritten. Laget stiller med alle sine verdensmestere, som har triumfer over USA i to år på rad og som oppviser en fantastisk «blinkskyting» i meldingene. De nærmeste favorittene er Frankrike og England. Frankrike stiller med mesteparten av de gamle kanonene, og det er karer som kan

spille. England har hatt vanskeligheter med uttagningen, idet det laget som skal representere, slett ikke har vist seg suverent hjemme. Det pleier å bety at man ikke har et særlig sterkt lag, men engelskmennene spiller jo en førsteklasses bridge og er slett ikke ufarlige.

Blant de nordiske nasjonene ser Sverige sterkest ut. Svenskene laget jo en dårlig innsats ifjor og tørster sikkert etter revansje. De stiller i år med et lag av gamle ringrever i internasjonal bridge, med våre gamle venner Lilliehöök og Wohlin som de mest kjente. Vårt eget lag har jo vært utsatt for atskillig forfall, idet alle de seks norske mestrene, som etter våre regler er selskrevne, har meldt forfall. Laget ser likevel sterkt ut etter våre forhold, fire spillere med lang internasjonal erfaring og to debutanter, men om det kan holde mot de fantastisk sterke spillere mange av de utenlandske nasjonene stiller opp med, er vel neppe trolig. Midt i leksen er det mest sannsynlige, alt over det er bra.

I dameklassen er det vanskelig å tippe, men vi har mest tro på Frankrike, Sverige og Danmark i denne rekkefølgen. Vårt eget damelag tror vi faktisk har større sjanse enn herrelaget.

Bridgetinget

Årets bridgeting ble holdt i Oslo 31. mai med 53 stemmeberettigede representanter.

Det var en lengere debatt om eventuell fortsatt deltagelse i Nordisk Mesterskap, og til slutt fikk styret fullmakt til å ordne saken. Presidenten redegjorde for planleggelsen av og det økonomiske grunnlaget for EM. Forslaget fra Sogn brudekrets om reduksjon av kontingenten ble enstemmig forkastet. Hele styret ble gjenvalgt, og består nå av: Ranik Halle, Oslo, president, Bjørn Mathiesen, Ålesund, visepresident, og Ambjørn Amundsen, Oslo, Sverre Løken, Dal, Wilhelm Myhren, Oslo, W. Rasmussen, Bergen og Anton Tollefsen, Nøtterøy som styremedlemmer. Varamenn er D. Lindberg, Trondheim, Fr. Wåik, Bergen, Otto Bergsrav, Oslo og Aslaug Ramn Johansen, Oslo.

Musikken i kortene

Rolf Bøe

En kvinnelig bekjent av meg har en egen evne til gode og riktige meldinger til tross for at jeg vet hun kan mindre teori enn hennes spillestyrke skulle tilsi. Jeg spurte en dag hvordan hun klarte dette — jeg visste det var en god del intuisjon med i spillet, men hadde lyst til å høre om hun kunne forklare det i ord. Svaret var litt forbløffende:

«Det er musikk i kortene. Hvis musikken er harmonisk og vakker, er det bare å kjøre opp med høye meldinger, men hører du disharmonier må du stanse hurtigst mulig.»

Nå, det ble jeg ikke stort klokere av. Jeg visste at hun var av den typen som elsker musikk og tar uttalen i fremmede språk med en eneste gang, og hvis det er andre som hører til samme typen og synes man hører musikken, er det kanskje ikke dumt å lytte til disse tonene. Men vi andre? Jo da, det er håp for oss som ikke hører forskjell på Beethoven og toget også. Men vi må i stedet lære oss en del regler og på annen måte forstå sammenhengen.

Noe av det som er vanskeligst ved bridgebordet, er å komme høyt nok når kortene virkelig henger sammen. Ta en hånd som denne:

♠ E D kn 8 5 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: 0 auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ K 9 6 2
N						
V						
S						
Ø						
♥ E K D		♥ —				
♦ —		♦ E K D				
♣ K 9 6 2		♣ E D kn 8 5 3				

En temmelig opplagt storeslem, som også er lett å melde. Men la oss ribbe de to hendene for en del honnørkort, slik:

♠ E 8 7 5 4 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: 0 auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ K 9 6 2
N						
V						
S						
Ø						
♥ 4 3 2		♥ —				
♦ —		♦ 4 3 2				
♣ K 9 6 2		♣ E 8 7 5 4 3				

Syveren er kanskje ikke lenger så opplagt, den er avhengig av at ingen av de to sorte fargene sitter 3—0, men likevel er det store sjanser, så store at vi gjerne vil spille en syver når vi får se de to hendene samlet. Men prøv å få meldt den.

Hele 24 honnørpoeng — altså helt i overkant til en åpning med to grand, en av systemets sterkeste meldinger — er for-

svunnet. Likevel er det omtrent like mange stikk i kortene. Når vi sitter med 24 honnørpoeng, synes vi vi har en uhyre sterk hånd. Det har vi også i alminnelighet, men her er altså de 24 poengene ikke det spor verd. Vi har en annen, lignende hånd, en kjent klassiker som i sin tid ble kalt for hertugen av Cumberland's hånd:

♠ E K D ♥ E K D ♦ E K D kn ♣ K kn 9

Poenget ved denne hånden er at den ikke ga et eneste stikk mot motpartens syv kløver. Jeg skal ikke bry Dem med hele fordelingen, De kjenner den sikkert. For den som ikke kjenner den skal jeg antyde at Vest har noe slikt som åtte hjerter og E-D-10-fjerde i kløver, mens Øst er renons i hjerter og har resten av kløverne. Dessuten er selvfølgelig de to hendene vekselvis renons i de to andre fargene.

Når slike hender dukker opp, er vi som regel helt hjelpeløse. Systemet vårt er ikke innrettet for dem, det bygger på at vi har en del honnører som ikke er av spor verdi, akkurat som ethvert menneskelig samfunn har sine individer som ikke arbeider, men bare lever av andre. Det kan være barn, syke, gamle, pluss noen som er arbeidssky. De vet sikkert hvor mye enklere det ville vært hvis alle i samfunnet ville ha jobbet, det er nok å tenke på en familie med bare voksne og friske mennesker. Men de fleste familier har noen de må hjelpe, noen som ikke arbeider.

I de fleste spillene er forholdet mellom arbeidssomme og snyltende honnører noenlunde det samme, og det gjør at vi kan bygge opp et brukbart system. Når den mest alminnelige beregningen idag, den såkalte *Work-skalaen*, tilsier 26 poeng for utgang, 33 poeng for en lilleslem og så videre, er det under forutsetning av at den vanlige prosenten av snyltende honnører er til stede. Har vi en uvanlig stor prosent av arbeidssomme eller snyltende honnører, vil beregningsmåten ikke holde, og vi vil komme for lavt, henholdsvis for høyt. Ta

bare de to eksemplene vi startet med. Det første gir oss langt mer enn de 37 poengene som er nødvendig til en syver, det andre gir oss omtrent 20 poeng, altså nok til en tomelding.

Normalt er det ikke noe å gjøre ved dette. Vi er henvist til gjennomsnittsberegninger i bridge, og når disse svikter, er vi i vanskeligheter. Men enkelte ganger kan vi se at en større del av honnørene enn vanlig er villige til å jobbe, og da gjelder det å passe på ikke å melde for lavt. Den viktigste situasjonen er når alle honnørene våre enten er ess, eller de ligger i farger hvor makker har meldt. Et ess har vi alltid bruk for, og honnører i makkers farger er mer verdt enn gull. La oss si De sitter med E-D-kl-2 i en farge. To stikk får De nok sikkert, men hvis kongen sitter galt, trenger De tempo til å etablere det andre stikket. Sett imidlertid at makker oppvarter med kongen. Da er det fire stikk i fargen, så sikkert som en lås. (Vi ser bort fra stjeling i øyeblikket).

Derfor kan vi utarbeide følgende regel:

Når alle honnørene Deres består av ess eller av kort i farger makker har meldt, så meld ett trekk høyere enn De ellers ville ha gjort.

La oss se litt på dette med noen eksempler. De sitter Syd med:

♠ K 10 5 ♥ D 7 3 ♦ E 9 6 2 ♣ 9 7 5

Deres makker åpner med en hjerter, og De melder en grand. To hjerter er selvfølgelig også en brukbar melding, og hvis De foretrekker den, skal vi ikke bli uenige av den grunn. Men De kan vel i alle tilfelle gå med på en grand, ikke sant?

Nå kommer makker igjen med to spar, og så er det på tide å stanse opp og overveie situasjonen. En reversmelding er alltid en invitt til utgang. Makker vet at De har mellom 6 og 9 honnørpoeng, og likevel inviterer han Dem til å melde fire hjerter med sekundær trumfstotte. Det vil grovt regnet si at De skal melde tre hjerter med 6—7 poeng, og fire hjerter med 8—9 poeng. Uten hjertestotte skal De selvsagt melde noe annet, men det hører ikke med her.

Her er hånden i overkant. De har de 9 poengene som er øvre grensen for en grand, så fire hjerter er det minste De kan melde. Men De har noe mer, alle honnørene Deres

er i tilpasning, og følgelig villige til å jobbe. Makker har meldt hjerter og spar, hvor De sitter med en dame og en konge, og dessuten har De et ess i en sidefarge.

Begynner De nå å forstå hvor jeg vil hen? Den som ikke kjenner dette prinsippet, vil kanskje med forferdelse tenke på at jeg vil foreslå fem hjerter, og det er nettopp det jeg vil.

Ja, stopp nå litt for De begynner å skrike opp med protester, la oss ta det i tur og orden. Jeg vet at en grandmelding er en begrenset melding. De forteller at De har det og det, hverken mer eller mindre. Når man har avgitt en slik melding, skal man ikke senere kjøre i været på eget initiativ. Alt dette er helt riktig. Men saken har en annen side. Når De i første runde meldte en grand, så det ut til å være en helt riktig melding, et rent skoleeksempel på et grandsvar. Men makkers neste melding korrigerer denne oppfatningen. De ville aldri ha innledet med en grand hvis De hadde visst at makker satt med fem hjerter og fire spar, eller enda lengre farger. Da ville De ha sett sammenhengen i kortene tidligere, og ville ha kjørt kraftigere opp.

De har altså faktisk gitt makker gal underretning. I god tro, riktig nok, men det forhindrer ikke at underretningen er gal. Og derfor må De reparere på denne feilen. Det kan ikke skje ved å melde fire grand eller noe slikt — De er på langt nær sterk nok til selv å avgjøre spørsmålet om en slem. Det må makker gjøre, men De må antyde muligheten for ham. Og den eneste måten De kan gjøre det på, er å melde fem hjerter. Makker kan ha:

♠ E D 7 5 ♥ E K 9 6 4 2 ♦ 8 ♣ E 4

og han vil legge på til seks, noe han ikke ville drømt om hvis De ikke hadde oppfordret til det. Stort mindre enn dette kan han ikke ha, og i alle tilfelle må fem hjerter være en akseptabel kontrakt.

Her er et annet eksempel:

♠ K 5 ♥ D 7 4 3 ♦ 9 7 5 2 ♣ 8 7 2

Makker åpner med to spar. (Vi forutsetter at De ikke bruker svake toåpninger. Dermed vil jeg imidlertid ikke ha sagt at jeg ikke liker dem, det kan vi prate om en annen gang). De må slå av, med to grand eller tre kløver etter som stilen Deres er.

Nå kommer makker igjen med tre hjerter.

Det er uten videre klart at fire hjerter er for svakt. Det er en melding De ville ha avgitt med:

♠ 5 2 ♥ 8 7 4 3 ♦ K 9 7 5 ♣ D 7 2

ja selv om vi fjerner de to honnørene og finner fram småkort i stedet.

Derfor må De med den aktuelle hånden melde fem hjerter. De har to nøkkelkort som makker ikke har noen anelse om, og disse nøkkelkortene må De selvsagt vise. Blackwood eller spørremeldinger er selvsagt ikke anvendelige her. De er ikke det spor interessert i hva makker måtte ha av kontroll, De bare ønsker å fortelle ham at De har verdier som De ikke har fortalt om.

Her er det kanskje på sin plass å imøtegå en innvending som jeg kan tenke meg en god del spillere vil komme med. Fem hjerter tar fra makker sjansen til å spørre etter essene med fire grand. Det er riktig nok. Fire hjerter er den eneste melding som gir makker adgang til å bruke Blackwood, men det er samtidig en melding som sannsynligvis får ham til å stanse fordi han ikke tror på noen slem. De må ikke sette konvensjonen foran målet. Målet er å få meldt en eventuell sekser hvis den er der, og hvis det lettere skjer uten bruk av Blackwood, får konvensjonen vike.

Vi skal nå se på en del eksempler fra praksis, eksempler hvor jeg har sett spillerne komme i riktig kontrakt fordi de forsto dette med honnører i tilpasning, eller eventuelt musikken i kortene, om De heller vil. Her er et godt eksempel fra noen år siden:

♠ kn 8 6 4	N V S S	♠ E 7
♥ K D 6		♥ E kn 5 4
♦ D 9 6 2		♦ E K 10 8 5 3
♣ E 7		♣ K

Meldingene gikk:

Vest	Øst
pass	1 ♦
2 gr.	3 ♥
5 ♦	7 ♦
pass	

Det var robberbridge, ellers ville nok kontrakten blitt syv grand, som også kan vinnes. Men i robber spiller de fattige 80 poengene ekstra ingen rolle, da tenker ingen på dem.

Det er kanskje nødvendig å kommentere meldingene. Til og med Østs tre hjerter er det vel klart. Dette er en nøkkelmelding, som forteller Vest at den idelle tilpasningen er til stede. Han har riktig nok sparknekten utenfor tilpasning. Men han har 11 honnørpoeng i tilpasning, og to grand etter foregående pass er berettiget med 11 honnørpoeng. Derfor kan man si alle kortene griper inn selv om sparknekten er et forstyrrende element. Den kunne vært erstattet med tieren, to grand ville vært like berettiget for det.

Når Øst melder tre hjerter, ser Vest at tre grand ikke lenger er aktuelt. Han har foreslått grand, men makker forteller at han ikke vil være med på den. Vest må derfor preferere til ruter. Fire ruter er den normale meldingen, men på grunn av tilpasningen må han melde ett trekk mer, og derfor fremkommer fem ruter som den eneste riktige meldingen.

Vi går nå over bordet og setter oss på Østs plass. Hva i all verden går det av makker, som pleier å være en fornuftig mann, og som nå plutselig finner at hånden er verdt to hoppmeldinger etter at han har passet først? Svaret kan bare være ett — perfekt tilpasning. Så er det bare å telle inn styrken hans. Elleve honnørpoeng må han ha for å melde to grand etter å ha passet først, og når alle disse elleve honnørpoengene må være i tilpasning, kan det umulig være annet enn kongen og damen i hjerter, ruterdamen og kløveresset. Kan De da fra Østs plass se noen taper?

Meldinger av høy klasse? Ja vel. Men spillet er forekommet i en robber i Oslo, og meldingene gikk presis som fortalt.

Her er et annet eksempel, hentet fra en parturturnering for noen år siden:

♠ E K 7 5	N V S S	♠ D kn
♥ —		♥ 8 6 4 2
♦ E 9 6 3		♦ 8 5 2
♣ E D 8 6 5		♣ K 9 7 4

Her var også motstanderne med og meldte, og situasjonen utviklet seg slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	1 ♥	2 ♣	2 ♥
2 ♣	3 ♥	4 ♣	pass
5 ♣	pass	pass	pass

Seks trekk ble vunnet, men det er fordi kortene satt heldig. De fleste parene kom

imidlertid ikke lenger enn til en delkontrakt i kløver, så fem kløver med seks trekk var deling av topp. Det er kanskje nødvendig med litt kommentar til meldingene:

Øst første to kløver er kanskje overraskende for noen, men det er helt i overensstemmelse med moderne oppfatning. Meldingene idag foregår hurtigere enn før, motstanderne tar ingen ting for å kjøre opp så høyt de tør med en gang, slik at de får sperret mest mulig. Hvis man har noe å fare med, må man derfor fortelle om det så fort som mulig. Siden blir det ingen sjanse. En tapt melderunde er like vanskelig å ta igjen som en tapt ungdom, sa Culbertson en gang. Ganske visst i en helt annen forbindelse, men det har sin aktualitet også her. Derfor har moderne bridge innført den regel at man etter en melding i mellomhånden fortsetter som om denne meldingen ikke var forekommet, vel å merke hvis man kan melde på det samme trinnet. Uten en hjerter fra Nord har Øst så vidt styrke til å melde to kløver, og derfor skal han melde det nå også.

Men fire kløver da? Er ikke det for hardt når man så vidt har kort til en melding? Nei. Det er tilpasning. Når Vest i annen melderunde melder to spar, er han forberedt på tre kløver fra Øst hvis ikke sparfargen passer. Sparfargen passer glimrende, om enn ikke som trumf, og derfor er fire kløver selvfølgelig, hva enten Nord kommer inn med tre hjerter eller ikke. Idealtilpasningen er til stede. Denne gangen vet ikke Vest at hans makker forteller om denne idealtilpasningen, men han hører han melder to ganger, og det er nok. Grunnen til det ser han når kortene kommer på bordet. Det som mangler i honnørpoeng, blir tatt igjen i tilpasning.

Et annet par fant også fram til fem kløver, slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	1 ♠	2 ♣	2 ♠
2 ♣	3 ♠	pass	pass
4 ♣	pass	5 ♣	pass
pass	pass		

De som kan sin meldeteori, vil bare ved å se på meldingsforløpet fortelle at Østs fem kløver er en gal melding, likegyldig hva han sitter med. Det går ikke an å passe, og etterpå når makker er ute for å gjøre det

vanskelig for motparten, falle ham i ryggen ved å melde ett trekk mer enn ønskelig. Hvis Vests hensikt er å hindre motparten i å spille tre hjerter, kan det være nok med de betene han går i fire kløver.

Dette visste vår Øst også, men han følte han var kommet galt av sted fordi han ikke tidligere hadde fortalt om den fine tilpasningen. Han angret han ikke hadde meldt fire kløver forrige gangen. Nå ble han i stedet nødt til å gjette, men han gjettet riktig, og da var jo alt bra. Forståelsen var i orden, selv om den kom litt sent.

Vi skal også se litt på det motsatte, nemlig når honnørene nekter å jobbe. I en lagkamp for noen år siden satt Syd med:

♠ 9 ♥ 3 ◇ D kn 9 7 5 ♣ D 9 8 6 4 3

Nord åpnet med en spar. Øst sa to kløver, og Syd passet. De vil kanskje tenke på en dobling, men vi kan fortelle Dem det er en uhyre dårlig melding. En eller annen vil sikkert ta ut med to hjerter, og så sitter De der med skjegget i postkassa, som det så vakkert heter. Makker vil ikke forstå at De ikke har stikk enten det er ham eller motparten som spiller i hjerter, og resultatet kan bli en katastrofe.

Dette var et sidesprang. Syd meldte altså pass, og nå kom Nord med to hjerter, som Øst passet. Hva skal Syd melde nå?

Den ene sydspilleren valgte tre ruter. Det kom dobling fra venstre, og tre hjerter fra makker. Nå kom doblingen fra høyre. Dypt fortvilet og helt desperat forsøkte Syd seg nå med fire kløver, og resultatet ble noe slikt som 1 100 i bet ett eller annet sted.

Den andre sydspilleren passet på to hjerter. Men ber ikke makker om preferanse? Skal han ikke tilbake til to spar? Jo, egentlig. Men ingen makt i verden kan hindre ham i å fortsette til tre spar hvis han er sterk, han kan ikke ane at tilpasningen er så elendig. Denne sjansen ville ikke Syd gi sin makker. Han var fornøyd med alt som var udoblet, og hvis to hjerter var blitt doblet, ville det være mulig å flytte over i to spar. Resultatet ble tre udoblete betar i to hjerter — minus 300 — men det var jo langt igjen til 1 100.

Her er et annet eksempel:

♠ E K 10 8 5		♠ 4
♥ E K 7 4 3		♥ 10 2
♦ —		♦ D 10 9 7 5 3 2
♣ E 5 3		♣ 9 4 2

Meldingene gikk:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♣	pass	pass
2 ♥	pass	3 ♦	pass
pass	pass		

Vest forsto at det måtte være noe ekstra med makkers ruterfarge. Når han selv har meldt to farger, og makker etter å ha passet tidligere, nekter å preferere, men kommer med en ny farge på tretrinnet, må det være noe ekstra med denne fargen. Kortene henger ikke sammen, og derfor bør Vest passe til tross for sine tre ess og to konger.

Siden sist

Forts. fra side 2

plassen etter de seks første rundene, men tapte stort for England i den siste, og endte på syvendeplassen. I trøsteturneringen for de utslåtte lagene ble det svensk seier, mens Norge II havnet på fjerdeplassen.

I dameturneringen stilte Norge med fruene Inga Arnesen og Lucy Vedeler, Bergen, Martha Dahl, Bodil Killingreen, Ingrid Magnus og Else Smith, Oslo. Dame-turneringen kan nærmest karakteriseres som engelsk innblanding i et nordisk mesterskap. Danmark vant, Sverige ble nummer to og Norge nummer tre. Det er som vi skulle lest referatene fra ett av de siste nordiske oppgjørene.

Howdan spilte nå lagene fra den gangen i forhold til idag. Jeg tror trygt vi kan si det er langt større konkurranse og bedre teknikk denne gangen. Her er et spill hvor nordmennene hadde store vanskeligheter mot Ungarn:

Se øverst neste spalte.

Det norske Øst—Vestparet havnet i fem spar etter følgende meldeserie:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	3 ♣	4 ♣
4 ♥	pass	5 ♦	pass
5 ♠	pass	pass	pass

♠ 10 9 5 2		♠ D 8 7 3
♥ E 9		♥ 4
♦ D kn 8 5 3		♦ E K 10 9 7 6 2
♣ 5 3		♣ D
♠ E K kn 4		♠ 6
♥ K 10 8 6 3		♥ D kn 7 5 2
♦ 4		♦ —
♣ E 8 7		♣ K kn 10 9 6 4 2

Fire hjerter er spørremelding, det brukte man allerede den gangen. Resultatet ble to beter. Vi kjenner ikke meldeserien ved det andre bordet, men det norske laget havnet i fem kløver og gikk tre doblete beter, og resultatet ble selvfølgelig et stort tap.

Idag ville vel meldingen gått annerledes, for eksempel:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	2 ♦	3 ♣
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Spillet kan vinnes hvis man kjenner fordelingen, men det er ikke lett. Her er et annet spill Norge tapte mot Ungarn:

♠ 10 9 8 4 3		♠ E 6 2
♥ 7 5 2		♥ K D kn 4 3
♦ 6 2		♦ E K kn 9 3
♣ E kn 8		♣ —
♠ K D 5		♠ kn 9
♥ E 8 6		♥ 10 9
♦ D 8		♦ 10 7 5 4
♣ D 9 5 4 2		♣ K 10 7 6 3

Begge østspillerne åpnet med en hjerter. Den ungarske vestspilleren passet, men Nord reddet situasjonen for motstanderne ved å doble opplysende (en melding som vi for øvrig ikke kan kritisere). Deretter havnet ungarene i fire spar, som ble vunnet.

Den norske Vest svarte en spar på makkers hjerteråpning, og dermed kom man for høyt. Resultatet ble fem hjerter, en dødsdømt kontrakt. Nå skal det villig innrømmes at Øst var uheldig som fant sin makker med honnører i kløver i stedet for i spar, men likevel synes vi det er for kraftig. Etter vår mening bør det meldes slik (og det er vel spillerne omtrent enige i, nå idag):

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	pass	1 ♠	pass
3 ♦	pass	3 ♥	pass
3 ♣	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Østs meldeserie forteller om sterke kort, meldbare farger både i hjerter og ruter, normal trumfstøtte i spar, og følgelig aller høyst en singleton i kløver. Men etterpå må han la sin makker overta dirigeringen, og når han ikke går høyere enn fire spar, er det sannsynligvis fordi det ikke er mer i kortene.

Her er et spill fra kampen mellom Ungarn og Holland:

	♠ K kn 8 3		
	♥ 9 2		
	♦ 8 5		
	♣ D kn 6 5 2		
♠ E D 10 7 4		♠ 9	
♥ E D 8 3		♥ K 10 7 5	
♦ E D 3		♦ K kn 10 7	
♣ K		♣ E 9 8 3	
	♠ 6 5 2		
	♥ kn 6 4		
	♦ 9 6 4 2		
	♣ 10 7 4		

Ungarerne meldte seg pent opp til seks hjerter, slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♠	pass	2 ♥
pass	3 ♦	pass	4 ♦
pass	4 gr.	pass	5 ♣ ¹⁾
pass	6 ♥	pass	pass

¹⁾ Culbertsons fire-fem grand, svaret viser kløveresset og ingen andre ess.

Syd åpnet med spar fem, og tretten stikk var et faktum. Hollenderne kom helt oppi syv ruter uten at hjerterfargen ble nevnt, slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	2 ♠	pass	3 ♦
pass	4 ♦	pass	4 gr.
pass	5 ♠	pass	5 gr.
pass	7 ♦	pass	pass

To betes.

Belgieren Brancart sto for turneringens mest vellykkete forsnakkelse i dette spillet:

Se øverst neste spalte.

Med Brancart som Vest utviklet meldingene seg slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	2 ♠	pass
3 ♣	pass	3 ♥	pass
5 gr.	pass	7 ♥	pass
pass	pass		

♠ 8 5 2										
♥ 5 4 2										
♦ 9 8 3										
♣ D 7 4 2										
♠ kn 7 6										
♥ E kn 8 7										
♦ E K										
♣ E kn 5 3										
	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	<table border="0"> <tr> <td>♠ E K 9 4 3</td> </tr> <tr> <td>♥ K D 6</td> </tr> <tr> <td>♦ 5 2</td> </tr> <tr> <td>♣ K 9 8</td> </tr> </table>	♠ E K 9 4 3	♥ K D 6	♦ 5 2	♣ K 9 8
N	Ø									
V	S									
♠ E K 9 4 3										
♥ K D 6										
♦ 5 2										
♣ K 9 8										
	♠ D 10									
	♥ 10 9 3									
	♦ D kn 10 7 6 4									
	♣ 10 6									

Fem grand var en regulær forsnakkelse, meningen var å si fire grand. Makker var ikke klar over feilen, og gikk etter konvensjonen den gangen rett i syv hjerter. Men spardamen satt løst og hjerterne rundt, og tretten stikk var et faktum.

Engelskmennene stanset i seks spar, en melding som vi nok ville foretrukket idag også. Den beste meldeserien er kanskje:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr.	pass	3 ♠	pass
4 ♠	pass	6 ♠	pass
pass	pass		

Dette var en liten smakebit fra meldeseriene den gangen. Vi har med vilje ikke nevnt navn blant de norske spillerne, fordi det aldri er morsomt å få oppfrisnet tyve år gamle synder. Den gangen så meldingene ut til å være riktige, og de ble også forsvart av kritikerne. At vi er kommet lenger idag, er en annen sak, og derfor skal heller ingen nevnes ved navn.

En annen ting vil vi gjerne få nevnt i den samme forbindelsen. Hvis De kommer ned i Handelsstanden i Oslo under turneringen, er det store sjanser til å bli møtt av en venn i forhallen med en bemerkning om at så mye dårlig bridge har han aldri sett, og så videre. Til en slik bemerkning er det to ting å svare. For det første er det alltid lettere å være bakspiller, og for det andre kan man jo prøve selv å spille i en slik heksegryte, rett etter en god del «arbeidsdager» på ti-tolv timer og med nervene på høykant i hvert eneste spill fordi det er så avgjørende alt sammen.

Prøv det, og kritiser etterpå.

Enklere spilleprøver

Vi starter idag med en serie enkle spilleprøver. Den viderekomne turneringsspilleren bør løse dem på kort tid, en vanlig turneringsspiller løser dem kanskje på få minutter, men alle bør kunne klare dem innen rimelig tid.

I.
 ♠ 8 5 3
 ♥ K 8 3
 ♦ K 10 8 5 2
 ♣ 7 6

	N	
V		Ø
	S	

♠ E K 9
 ♥ E 7
 ♦ D 9 6
 ♣ E D kn 10 2

Syd spiller tre grand etter at Vest har åpnet meldingene med en hjerter. Vest begynner med hjerterdamen. Hvordan bør Syd spille?

II.
 ♠ E 8
 ♥ 7 6
 ♦ K D 8 5
 ♣ 10 9 8 6 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ D kn 10 9 7 5
 ♥ E K 4 3
 ♦ E 7 4
 ♣ —

Syd spiller seks spar uten meldinger fra motparten, og får kløver konge ut fra Vest. Hvordan bør Syd spille?

III.
 ♠ kn 9 3
 ♥ 2
 ♦ E 10 7 6 5
 ♣ E K 9 8

	N	
V		Ø
	S	

♠ K D 10 6 5
 ♥ E K D 4
 ♦ —
 ♣ 7 6 5 4

Syd spiller seks spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med spareset og en spar til, Øst følger begge gangene. Hvordan bør Syd fortsette?

IV.
 ♠ kn 6 5 4
 ♥ 7 6 5 4
 ♦ E 9 2
 ♣ 7 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ K 2
 ♥ E K D kn 8
 ♦ K 5 3
 ♣ E 6 5

Syd spiller fire hjerter etter følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	Dobl.	2 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Vest begynner med kløverkongen, Øst legger kløver tre. Hvordan bør Syd fortsette?

V.
 ♠ 9
 ♥ E kn 7 3
 ♦ 6 4 3
 ♣ E D 10 8 5

	N	
V		Ø
	S	

♠ E K 6 4
 ♥ K 6 3
 ♦ K D 8 7 5
 ♣ 7

Syd spiller tre grand uten meldinger fra motparten, og får kløver tre ut fra Vest. Hvordan bør spillet legges an?

VI.
 ♠ kn 10 3
 ♥ kn 10 3
 ♦ K D 9 8
 ♣ E 6 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ D 8 6 5
 ♥ E 9 8 4
 ♦ E 7 3
 ♣ 10 7

Syd spiller tre grand etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♦	pass
1 gr.	pass	2 gr.	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Vest begynner med spar to, bordet legger tieren. Hva bør Øst gjøre?

Når motparten spiller Vienna

Egil Wang

Denne artikkelen har sannsynligvis ingen interesse for Dem hvis De ikke selv bruker den moderne Work-skalaen, hvor de fire høyeste honnørene i hver farge henholdsvis får 4—3—2—1 poeng. Men siden det er den mest moderne av alle skalaer, den brukes i de aller fleste systemer i dag, som for eksempel Culbertson, Gören, Acol, Cab, Baron, Efos, Marmic og lignende, er det svært store sjanser for å treffe Dem hjemme.

Vi som bruker denne skalaen, kan enkelte ganger bli litt forvirret over viennamotstandere, som opererer med helt andre tall. Når De og makker etter spillet prøver å finne ut det beste resultatet, og De prøver å telle om motstanderen til venstre for Dem satt med 11 eller 12 honnørpoeng, hører De plutselig han sier: «Jeg hadde 19 punkter, makker». Så er det bare å gi opp eller å gli over i motstandernes terminologi.

Eller De kan komme ut for en meget alminnelig situasjon, at De vil prøve å peile ut makkers styrke på basis av motpartens meldinger.

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	pass	1 gr.	pass
2 ♣	pass	2 ♠	pass
2 ♣	pass	3 ♣	pass
4 ♣	pass	pass	pass

Makker, Nord, spiller ut hjerterknekten, og De ser følgende to hender:

<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V ♠</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V ♠	S	♠ K 8 7 5 ♥ E D 5 2 ♦ K 8 6 ♣ 7 2
N				
V ♠				
S				
♠ E 10 9 ♥ K 8 4 3 ♦ 9 7 2 ♣ 9 8 5				

De vet kanskje at Vests meldinger forteller om noe mellom 20 og 23 viennapunkter, og hvis De orker sjalte om, finner De at De selv har 12. Blindemanns punkter kan trekkes sammen til 20, og ved å trekke summen av alt dette fra 64, blir det noe mellom 9 og 12 punkter igjen til makker. For så vidt er det klart. Men det er noe som ikke er klart likevel, og det er at det aldri

er bra å operere med to forskjellige skalaer, en for Deres egne meldinger og en for motpartens. Det er mange lettere måter å gå surt i tellingen på i bridge.

Hva skal man da gjøre når man ikke kan forby motstanderne å kjøre opp med viennapunktene sine? Gå over til viennapunkter selv? Ikke bra. Jeg skal ikke komme med noen mannjevning mellom de to skalaene, men siden De har en skala som brukes i de fleste systemer i verden, og den funksjonerer ypperlig, er det ingen idé å la seg tvinge av motparten.

Men det finnes en annen utvei, som er like god, og det er å gjøre motpartens punkter om til poeng, en utvei som det så vidt jeg vet, var Leif Christiansen som lanserte første gangen. I vienna-skalaen er det i alt 64 honnørpoeng, mens det i vår skala er 40, og følgelig er det 8 viennapunkter for 5 poeng, eller om De heller vil, 16 punkter for 10 poeng. Derav følger at en kløveråpning, som forlanger en minimums grense på 20 punkter, går over til 12½ poeng, og så videre.

Altså finner vi følgende skalaer:

En åpning med en kløver viser 12/13—18/19 poeng, la oss si 12—19.

En åpning med ett trekk i andre farger viser det samme som etter vår poengberegning.

En åpning med en grand viser minst 18 poeng, og sannsynligvis 20 hvis De tar med fordelingspoeng.

En svak toåpning viser 8—10 poeng.

Vi skal også se litt på svarene til de forskjellige meldingene:

(a) Etter en kløver:

En ruter viser høyst 7 poeng. Obs for tvetydig ruteravslag.

En fargemelding uten hopp viser 7—12 poeng.

To grand viser 10—11 poeng.

En grand viser minst 12—13 poeng.

Hvis åpneren etter kløveråpning og grand-svar kommer igjen med to kløver, viser han høyst 14 poeng. NB! Etter de nye spesial-svarene i Herseths Vienna viser to kløver ca. 12—13, to ruter ca. 14—15, to hjerter

Turneringsnytt

I denne spalten tar vi inn resultater fra alle åpne turneringer i landet, etter hvert som vi får dem tilsendt. Vi forbeholder oss imidlertid rett til å forkorte hvis referatene blir for lange, fem-seks linjer pluss resultatene for de fem beste er passe.

ELVERUM

Den årlige turneringen mellom Sør-Østerdals bridgekrets og Dalarnas Bridgeförbund i Sverige ble i år arrangert i Elverum i pinsen, med 32 deltagende par fra hver krets. Turneringen ble utmerket arrangert, og sluttresultatet ble en seier for Sør-Østerdal med 65 486 mot 61 490 poeng. Beste par ble Furulund — Farstad fra Stange Bridgeklubb.

HANKØ

Den årlige Hankøturneringen, arrangert av Fredrikstad Bridgeklubb, ble i år spilt 13. og 14. juni med 64 deltagende par. I begynnelsen av turneringen ledet Nielsen — Jerman, men så gikk Brekke — Dorumsgård forbi, og mot slutten var det ingen som kunne stå seg mot Andersen — Larsson. Resultatene ble:

1. E. Andersen — O. Larsson, Sinsen	4 512
2. Brekke — Dorumsgård, Oslo	4 497
3. Braathen — Schroder Nielsen, Astra	4 441
4. Per Nielsen — Jerman, Astra/Kloverkn.	4 415
5. A. B. Kristiansen — T. Aas	4 374

Beste damepar ble fruene Farup og Ramn Johansen, KNA, Oslo, og beste mixpar fru Sundby — Ronbeck, Oslo. 15 par ble premiært.

ca. 16, to spar ca. 17—18 og to grand ca. 19 poeng.

(b) Etter en grand:

To kløver viser høyst 7 poeng.

To ruter viser mer enn 7 poeng. (Etter Herseth 8—11).

To spar eller hjerter og tre ruter eller kløver viser minst 7 poeng.

Tre spar eller hjerter viser 4—7 poeng og femkortfarge.

(To grand etter Herseth viser minst 12 poeng).

OSLO

Asker Bridgeklubbs tradisjonelle Hvalstrandturnering ble ferdigspilt i begynnelsen av juni etter diverse eliminasjonsrunder. Fru Ramn Johansen og Lenning vant for annen gang, riktig nok med Arne Ramn Johansen som reserve for Lenning siste finaleaften. Sluttresultatet ble:

1. Fru Ramn Johansen — Lenning	444½
2. Jens Magnussen — W. Myhren	428
3. Harry Carlsen — Rolf Syvertsen	427
4. J. Elvig — Asbj. Andresen	424
5. Karl Kristiansen — Jack Nielsen	412½

12 par ble premiært.

SVERIGE

Den årlige parturneringen om den svenske kongepokalen ble arrangert på Borgholm med 78 deltagende par, og resultatet ble en seier for Pettersson — Gustavsson, Katrineholm, som nå begge har to aksjer i pokalen. Neste år må disse to skille lag, fordi ingen som har to aksjer får spille med hverandre.

ENGLAND

I turneringen om *Gold Cup*, den viktigste engelske lagturneringen, vant i år følgende lag: Gardener, Rose, Squire, Nunes, Dormer og Rimington. I *Crockfords Cup*, en annen viktig turnering, vant Lazarus, Franks, Blazer, Borrs, Farringdon og Wong.

Claude Rodrigue har nettopp vunnet to store turneringer med kvinnelige makkere. I det nasjonale mesterskapet for mixed par vant han sammen med Fritzi Gordon, og i londonmesterskapet vant han med Lady Rhodes.

Jeg skulle tro dette var det vesentligste, og nå kan vi igjen ta for oss eksemplet foran. Vest har vist høyst 14 poeng (etter Herseth høyst 13), blindemann har 12 og De selv har 7. Makker har altså minst 7 og høyst 9 poeng, og så gjenstår det bare å finne ut hvor disse 7—9 poengene hans befinner seg. Det lar seg ikke gjøre foreløpig, men etter noen stikk skulle det kunne gå an.

Svar på enklere spilleprøver

I.

De har to stoppere i hjerter, men mister den ene i utspillet. Hvis kløverfargen går, er det bra, men det er mest sannsynlig at Vest, som har meldt, sitter med kongen. Dessuten er det vanskelig med inntak hvis den skulle sitte hos Øst og ikke akkurat annen.

Her er det tale om et tempospill, hvor det gjelder å tvinge til seg et stikk i ruter først, og etterpå gå på kløverne. De stikker utspillet med hjerteresset på egen hånd, og fortsetter med ruter seks. Vest har sannsynligvis esset, og nå er han i en vanskelig situasjon. Hvis han stikker, har De om fargen sitter rundt eller Vest har lengden, fire stikk i ruter. Derved trenger De ikke flere stikk enn De allerede har i toppstikk i andre farger.

Men det er vel mest sannsynlig at Vest legger liten, og da går De opp med kongen. Før den beholde stikken, svinger De til kløver og tar finessen, og nå er De hjemme selv om Vest skulle varte opp med kongen.

II.

Hvis ikke ruterfargen sitter rundt, er De avhengig av å stjele to hjerter på bordet. Det eksisterer imidlertid en fare, nemlig at Øst skulle sitte med bare to hjerter og dessuten sparkongen gardert. Hvis De stjeler den først hjerteren med spar åtte, risikerer De overstjeling med kongen og trumf tilbake, og dermed er det ingen trumf igjen på bordet til den andre stjelingen. Derfor skal De stikke første gangen med esset.

En gammel traver, som det for øvrig kan være godt å oppfriske.

III.

Utspillet var bra, vel og merke sett fra motstandernes side. Nå har De tapt et stikk, og dessuten ser det ut til å være en sikker kløvertaper. De kan nok prøve å etablere et ekstra ruterstikk og stjele den siste hjerteren på egen hånd, men det er avhengig av at ruterne sitter 4—4. En bedre sjanse er følgende:

De stikker på bordet i det andre stikken, og tar for ruteresset og kaster en hjerter! Så tar De esset og kongen i kløver, og stjeler Dem hjem på ruter. Bordets kløver forsvinner på ess, konge og dame i hjerter, og en kløver blir stjålet. En ny ruter blir stjålet hjem, trumfen blir trukket ut, og De er hjemme om motstandernes kløver opprin-

Bridgebøker

VI HAR PÅ LAGER:

Aftonbladets bridgebibliotek, 6 bind å
kr. 3,40. (Kan kjøpes enkeltvis.)

Aftonbladets nye bridgeserie 1—3
a kr. 3,50 pr. b.

Bøe: «Revidert Vienna». Kr. 10,85. ib.

Bøe: Bridge uten tårer kr. 12,50 ib.

Kaalund-Jørgensen: «Bridgens Luner».
Kr. 9,90.

Nielsen Aksel J.: «100 nye modspill i bridge».
Kr. 13,50.

Toustrup: «Spillet i bridge». Kr. 4,30.

—»— «Nem bridge». » 8,25.

Werner: Resor i Riskzon. Kr. 24,35

Werner: Den røde tråden vid det grøna
bordet. Kr. 25,95.

Terence Reese: «Europamästare spelar
bridge». (Oversatt av Werner.) Kr. 15,50.
Porto for en bok kr. 0,60. Porto i opp-
krav kr. 1,25.

Jannersten: «Boken om skvis».
Innb. kr. 23,50.

Jannersten: «Vi spelar tävlingsbridge». Bud-
givning-Spelföring-Motspel.
Nytt opplæg. Pris kr. 25,95.

Jannersten: «Speltekniken i bridge».
Kr. 25,95.

Jannersten: «Kurs i kontraktsbridge».
Kr. 25,95.

Jannersten: «Efos-sangen». Kr. 5,40

Bøe, Elfwin, Jannersten: «Tävlingsledaren».
Håndbok for turneringsledere. 256 sider
innb. i shirting. Kr. 31,10.

Darvas: Tvärs igenom leken. Kr. 25,95

NORSK BRIDGEMAGASIN

Kongensgt. 4 — Oslo.

nelig satt fordelt 3—2. Hjerterne må ikke sitte dårligere enn 5—3 heller, eller den som har den siste trumfen, må ha minst tre hjerter, men likevel er denne sjansen større enn rutersjansen.

IV.

Det første De må gjøre, er å stikke med kløvereset med en gang. Det er alminnelig, jevnt bra standard i kombinasjoner som denne kløverfargen å la motparten få det første stikket. Når fargen kommer igjen, kan De ta esset, og etterpå kan De stjele uten å miste tempo. Men det gjelder ikke å spille etter gal side i boken. Her er det farlig å lasjere kløver hvis Vest kulle skifte til ruter, og det er ikke usannsynlig.

Vests dobling forteller at han sannsynligvis sitter med spareset. Derfor vil det være fåfengt å gå inn på bordet for å spille spar, og det er dessuten farlig, fordi De hjelper motstanderne til angrep i ruter. De bør derfor håpe på at Vest har spardamen også, og i så fall er De hjemme uten noen

som helst finesse. De tar kløvereset og trumfer ut, om nødvendig tre ganger (Trumfen får ikke sitte 4—0). Så spiller De spar fra egen hånd! Derved tjener De et tempo, De får etablert stikk for sparknekten før motparten får ut ruterstopperne Deres, og til slutt forsvinner rutertaperen på spar.

V.

De kan ta hver eneste finesse som finnes i landskapet, og hvis De får to kløverstikk, hjerterne sitter pent og Øst har ruteresset, blir det nok til slutt ni stikk av det. Men hvis for eksempel kløverfinessen mislykkes i det første stikket, og Øst skifter til spar — hvorfor skulle han ikke gjøre det — blir det ikke fullt så morsomt mer. Siden må motparten inn på ruteresset, mer spar kommer i retur, og deretter er De avhengig av heldig hjertersits.

En bedre plan er å la være å ta finesser i det hele tatt. De tar kløvereset i det første stikket, og spiller ruter fra bordet. Hvis Øst

Fortsatt side 20

En utmerket feriebok for bridgespillere.

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

Rolf Bøe trenger ingen presentasjon for bladets lesere, men vi vil allikevel sitere bridge-ekspertens kommentarer:

«Boken er i hovedsaken bygget på Culbertsons system med den nye poengberegning . . . særlig liker jeg alle eksemplene som leseren får anledning til å øve seg på. Det gir utmerket trening. . . en bok som fyller et visst savn hos dagens utøvere av det edle bridgespill.»

Anmelderen sier: «Vi anbefaler boken til alle som ønsker en lett og allikevel utførlig introduksjon i poengmetoden.»

INNEHOLDER OGSÅ STAYMANKONVENSJON

Innb. i solid shirting kr. 12,50

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

ROLF BØE

Helge Vinje slutter fra dette nummer. Han vil kommentere løsningene videre til og med oppgave nummer 20, men fra og med nr. 21 overtar red.

Oppgave nr. 21.

♠ K 10 8 5 2	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E 9 7 6 3
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E kn	♥ 5 3										
♦ K 3	♦ 6 4										
♣ E kn 5 2		♣ D 7 6 3									

Vest spiller fire spar etter følgende meldeserie:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	pass	1 ♠
pass	2 ♠	pass	3 ♠
pass	4 ♠	pass	pass
pass		pass	pass

Nord begynner med hjerterkongen. Vest stikker med esset og fortsetter med kongen og esset i spar. Nord viser damen og knekten, Syd viser fireten og en liten ruter. Hvordan bør Vest fortsette?

Oppgave nr. 22.

♠ K 8	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ kn 9
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E kn 10 7 2	♥ D 9 8 6 4										
♦ D kn 9	♦ E 7 6 3										
♣ E 7 6		♣ kn 3									

Vest spiller fire hjerter uten meldinger fra motparten. Nord begynner med spar fire, Syd tar esset og fortsetter med kløverkongen, som han får beholde. Kløverdamen er det neste kortet. Hvordan bør Vest fortsette?

Oppgave nr. 23.

♠ D 10 9 8 5	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E 4 3
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E D 8	♥ K kn 7										
♦ D 6	♦ K 9 7 4 2										
♣ E 7 5		♣ 10 4									

Vest spiller fire spar etter at Nord har meldt kraftig i kløver. Kløverkongen kommer ut. Hvordan bør Vest spille?

Oppgave nr. 24.

♠ E K 7 6 2	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 9 8 4 3
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E	♥ D 10 5 3										
♦ 6	♦ 10 8 7 3 2										
♣ D kn 9 6 5 2		♣ —									

Vest spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Nord begynner med spar fem, Syd legger spar ti. Hvordan bør Syd spille?

Løsningene sendes Rolf Bøe, Gausterød, Tønsberg, innen 10. september. Det er ingen kontroll-løpung. Husk å gjøre kommentarene korte.

Løsning til oppgave nr. 13.

♠ K kn 9 7 5	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E D 10 6 4
		N									
V			Ø								
		S									
♥ K 9 2	♥ E kn 5 4										
♦ E D	♦ 7 4										
♣ 9 7 2		♣ 6 3									

Øst spiller 4 spar uten meldinger fra motparten. Syd starter med E K D i kløver. Hvordan vil De spille som Øst?

Her er det bare behandlingen av hjerterfargen som har interesse. Vi har mest til overs for følgende spillemåte: Øst trumfer tredje kløverspill, tar ut motpartens trumf og spiller hjerter mot bordet. Legger Syd lavt, bruker vi nieren. Nord får sticket for tiere (ellers er det ikke noe problem) og er tvunget til å returnere hjerter. Vi forsøker knekten og kontrakten er i havn hvis den holder. Stikker Syd med damen, tar bordet over med kongen. Bordets trumf spilles til bunns, og Øst kaster en ruter. Vi vil da fortsatt vinne hvis hjerterne sitter rundt, eller Nord har fire hjerter og ruter konge. Han er da skvst. Har Syd fire hjerter, er ruterfinesse den siste sjanse.

Vi godkjenner imidlertid som riktig løsning også topping av hjerterne og så hjerter mot knekten på hånden. Det vil ikke godkjenner er etter først å ha tatt ut motpartens trumf å trekke E—D i ruter i håp om unngå å tape hjerterstikk.

Løsning til oppgave nr. 14.

♠ E K 4 2	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 7 5
		N									
V			Ø								
		S									
♥ 6 3	♥ E K 5 2										
♦ K kn 3	♦ E D 9 8 7										
♣ E 7 5 4		♣ kn 3									

Øst spiller 6 ruter uten meldinger fra motparten. Syd spiller ut kløver konge. Hvordan vil De spille som Øst?

Spillet bør gå slik: Kløver konge tas med esset, og så startes krysstjelingen. E — K i hjerter og hjerter til ruter 3. E — K i spar og spar til ruter 7. Den fjerde hjerter til ruter knekt, ruter konge og så den fjerde spar fra bordet. Følger ikke Nord, bruker Øst ruter 9, og kontrakten er vunnet. Har Nord den fjerde spar stikker Øst med ruter dame. Nå kommer kløver knekt. Syd kommer forhåpentlig inn på damen (eller på trumf hvis han har kastet seg renons i kløver) og Øst må få oppspill til E — 9 i ruter.

Løsning til oppgave nr. 15.

♠ 8 5 3	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E 4
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E 6 2	♥ K D 10 5 3										
♦ 9 6 4 2	♦ E D 10 3										
♣ E 10 7		♣ 8 2									

Øst spiller 4 hjerter uten meldinger fra mot-

Resultatet av konkurransen i nr. 4

1. premie: Yngvar Nytroen, Lomnessjøen 39 poeng
 2. premie: V. B. Nicolaysen, Nils Pedersens vei 6, Sarpsborg ..... 38 poeng

Resultatet for de beste forøvrig:

- 38 poeng: Hans Olsen, Lomnessjøen.
 37 poeng: Finn Jervell, Alta.
 36 poeng: Dagfinn Schinstad, Oslo.
 Arne Baulerud, Roa st.
 Rolf Jahre, Grovane st.
 Arild Solberg, Trondheim.
 35 poeng: Wilh. Foslien, Åmot, Modum.
 34 poeng: Leo Tvedt, Tyssedal.
 Torolv Tveiten, Roa.
 31 poeng: Knut With, Kragerø.

De øvrige løserne har fra 16 til 27 poeng.

Svar på enkelte spilleprøver.

Fortsatt fra side 18

legger liten, går De opp med damen. Inn på bordet, og nå kan De kanskje for ordens skyld prøve hjerterfinessen. Går den galt spiller De Dem senere inn på hjerteresset. Så kommer ruter nok en gang, og dermed er De hjemme hvis Øst har esset annet eller alene igjen. Sjansen er først og fremst at Øst har ruteresset annet eller tredje, da kan de øvrige kortene sitte som De vil. Men selv om De må av med to ruterstikk, har De muligheter, for eksempel i hjerter. Poenget er bare å bruke kløveresset for ikke å tape tempo. En oppgave som kanskje er litt vanskeligere enn de øvrige.

VI.

Øst skal ikke legge spardamen, det er bare riktig hvis makker har spilt ut fra både esset og kongen i spar, og så stor styrke skal De ikke regne med at han har. Syd må ha esset eller kongen dobbel, og hvilket alternativ som enn foreligger, får han to stikk i fargen hvis De bruker damen, mens han bare får ett stikk om han har kongen annen, og De legger liten.

parten. Syd spiller ut kløver Konge. Hvordan vil De spille som Øst?

Her er det ruterbehandlingen som er avgjørende. Hvis trumfen sitter fordelt 3—2, har Øst to inntak til behandlingen av ruterfargen. Han bør imidlertid ta hensyn til muligheten for at hjertene sitter 4—1 med knekten fjerde hos Nord (Knekten fjerde hos Syd gir bare gevinst hvis Nord har K kn x i ruter, hvilket gir meget små sjanser). Altså, etter kløver ess spilles straks ruter til damen. Holder den, tar Øst for en hjerterhonnør, inn på esset, og knekten fanges eventuelt opp hos Nord. Hvis ruter dame blir stukket av Syd, tar Øst ny finesse med tieren hvis trumfen sitter 3—2. Har derimot Nord knekten fjerde i hjerter, må hjerter ess brukes som inntak til å ta hjerterfinessen, og sjansen er da at ruter knekt faller på esset.

Hvis Øst i første ruterspill går ned på tieren, vil han vinne om Syd har kongen annen eller knekten tredje, selvom Nord har knekten fjerde i ruter. Forsåvidt skulle det derfor være likegyldig om Øst bruker tieren eller damen i ruter første gang. Når damen likevel er å foretrekke, skyldes det at kontrakten da vinnes også med single ruter knekt hos Syd og knekten fjerde i hjerter hos Nord. Ruter konge single hos Syd derimot fører til bet usett om Øst bruker tieren eller damen.

Løsning til oppgave nr. 16.

♠	8 4 2
♥	kn
♦	K 9 8 6 3
♣	10 6 5 2

♠	E 5
♥	D 4
♦	E D kn 10 2
♣	kn 9 8 3

	N	
V		Ø
	S	

Med Nord-Syd i faresonen er meldingene gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
	1 ♦	pass	1 ♠
4 ♥	pass	pass	pass

Vest spiller ut spar ess og fortsetter med spar til damen hos Øst. Øst tar også spar konge, og Syd følger med knekten. Hva vil De gjøre som Vest?

Vest skal kaste ruter ess, som i denne situasjon må bety at han ikke er interessert i at Øst skifter farge. Spar til tredobbel-trenons gir da Vest stikk for hjerter dame.